

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön.
Előfizetési ár: Az „Ötthon” havi melléklettel egyszévre 7 forint.
A cséptrodalmi melléklet nélkül
negyészetre 1 forint 25 kr., fél évre 2 forint 50 kr., egész évre 5 forint.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseiket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésükkel árjegyzék szerint számít fel.

„Nem alkuszunk!”

A születési gyöngéségben szenvedő Csongrád megyei Ellenzék elődjének, a paralysisben kimúlt és élete legszebb virágában rokonszenvtelenül elföldelt Szentesi Lap-nak kedvenc refrénje volt minden fontosabb alkalommal dőre hencsérrel dobálózni az ellenpárt felé a büszke, hatalmi szóval, hogy

— Nem alkuszunk!

A ki a közéleti dolgok folyását az utóbbi időkben figyelemmel kísérte nálunk, tudni fogja, hogy korántsem szónoki forma volt ez az émelegesen dolyfős kiszólás, sőt inkább intelem a gyöngébbek számára, jelszava a megfélemlítésnek és önbántásnak az igazság elleni örök tusakodásra.

Csakhogy ime, a fenhéjázó ellenzéki jelszó is a mumus sorsára jutott. Addig idézgették, addig kiáltották, hogy ma már az ártatlan gyermek se fél tőle, nem ijed meg a fekete mustól, mert hiszen a boszorkányoktól, melyek nincsenek, furcsa volna félni akárkinek.

Nem egyéb ez már manapság,

TÁRCA.

Daliás időkből.

Szomorúsággal elegyes vig történet az oroszlánsztrív lovag harci kalandjáról.

— Tekerőn zengi: L a n t o s Matyi. —

Ki is kihirdette, el is elzengette
Vérflagyasztó hangon
Ellenzéknek lapja:

— »Párbaj leszen, párbaj, nagy, vítezi torna!
Halld meg falu, város
És borzadj el tőle:

Ez és ez verekszik, ezek a segítédek...
Lehetetlen tudni, hogy jöve rá mégis
Pupák rendőrségünk,
Hogy itt halál léssen?...

Nagy Kossuth apáknak sugaras nevével
Ékeskedő kocsmá. Tebenned rettegtek,
Tebenned reméltek: megtalálni kiki,
A m i n e k i n c s e n :

Az egyik egy sebet, vézést, mint a halál,
Becsületet a más, tisztát, mint a pohár. —
Hétfőn, jó hajnalban halkán belopóztak
Az egyik pártiak.

Jó Lakos vitéznek villog a cvikkerje,
Az egyben hasonlít doktor Schlézingerre:
Hogy nem hagyja magát.
Inkriminált vasrács merész készítője:

Novobácky Győző, és szürke fejével
S négyeszeres szemével agg Vecseri Sándor
Tanakodnak rajta:

— Vajh, ki lesz itt halva?...
Tűt fokoz be Ádám —

S mintha máris látánám,
Térdig és könyéig, hogy gázol a vérbe!

mint egy üres frázis, melynek keretéből az igazság-, eszme- és gondolat-nélküliség ásitozik ki.

Szomorú határköve azoknak a régi jóidőknek, mikor még amott döntöttek, diktáltak béke és háború fölött.

Rémes figyelmeztetés arra, hogy így múlik el a világ minden dicsősége.

Korhatag romja a letört elbizakodottságnak; rozoga híd, mely a diktatóri napok mesevilágát összeköti a béborult jellennel, mikor a jog, törvény és igazság incselkedéseit eminnen visszaütásítják; neveltség tárgya azok előtt, a kik látják, milyen puskaporral dolgoznak abban a táborban, hol a vetőgályuk csak nehéz füstöt és mocskoló hamut ontanak.

De nagy erkölcsi tanúságtétel is. Bizonyosság a mult idők nagy tévedéseire.

Milyen szomorú dolog, hogy a közerkölcsök mélyeséges sülyedésének korszakában a félrevezetett tömegnek még ma is szunnyadóban szellemi képessége; nem akar okulni; nem akar tisztán látni, még mindig nem veszi elő jobbik eszét! Mert habár vívmányszámba megy, hogy a vakság hályoga immár csak a korlátoltabbakra szorít

kozik is, kik a való megismerés és komoly meggyőződés tiszta vizével mosakodni nem igen sietnek, s pórázon haladnak az önérekből rútul hazudozó kolompások után: olyan intenzív még itt-ott ez a sötétség, olyan vastag az elfogult tudatlanság, hogy azt a legerősebb fényoszlop sem képes megvilágosítani.

Bármily esetlen is hát a bukott jelszó, tisztán áll mellette az erkölcsi tanúságtétel, mely gondolkozóba ejt bennünket, s emlékezetbe hozza a szeretlen vágyakat, önző törekvéseket és az ápolásukra alkalmazott módszerek léha világát, miknek a derengő idő felmondta a hitelt, s csődöt kért elientük.

Mert annyi bizonyos, hogy ott a helyzet kulcsa korántsem a vagyoni tönk, hanem az erkölcsi hitel krídája; az a szerencsétlen nyílás, melyen a hatalomvágy megrepedt tömlőjéből a gázok ellillantak.

A tüggetlenségi elveknek nálunk kapkodott jelszavával törvénytelen frigyre lépett a kalózkodó gőg és mérhetetlen önbálványozás, mely a saját külön szabadalmú erkölcsök hályójába kerített öntudatlan tömeg által

Két szép vitéz, két dalia,
Hogy kell nekik meghalnia!
Oh irgalom atyja!...

Mint szürke ködéből ósrégi regéknek,
Alakjai kelnek fényes leventéknek:
Akként tünnek elő Kurcának partjátúl
Hollósy vitézi, vezérükkel — hátul.

Susztérinas rikolt, harsonaszó hallszik,
Közébelben, távolban egy lélek se alszik.
Ellenben az arkok sötét borulása
Hirdetli: most léssen Lakos kimulása.

Elüljárni küldnek két daliás rőndért,
A kik felelősek a csöndért, a rőndért,
S míg ezek megállnak cinterem ajtóban,
Jönnek a vitézek hátrább ilyen sorban:

Nyomdászinas Sándor, úri nemes gyermek,
Jön, mint hordozója daliás fegyvernek,
Hóna alatt két kard, kettő a markában
És, mint nemes apród, szép strimflis nadrágban.

Hacker Matyi harci lóbogóját hozza,
Mit kellner korában zsebében hordozta,
Dákóvégre tűzve, kivette a bendőt,
Lobogtat büszkén egy dicső — asztalkendőt.

Ám a másik segéd sohasem volt kellner,
Doktor ő, a neve jó Pain Ekspeller,
Segéd is, doktor is e vitéz egy bőrben:
Kardot és kristélyt hord jobb és bal kezében.

Fekete gérokkban, mint görögök papja,
Jön Hollósy, kinek Holländer az apja,

Robog, de lő nélkül, vállán nincs kacagány,
Hős, bár olyanforma, mint egy oláhigány.

Doktor ők nem hoznak, minck is hiába,
Hisz kemény vitézek, egyikük se gyáva,
Tudja s valja Hollós': »Engem csak baj
[nem ér,
Bizatat vitézségem s még inkább a — rőndért.

Rémes büszkeséggel így közelg a menet,
Mindéki fél tőlük (már a ki nem nevet.)
Jőnek, előre is hymnust énekelve,
... Fölöttük lebeg a Sima Ferenc lelke...

S most fordul gyászosra igazán az ének.
— Párbaj színhelyére, hogy megérkezének,
Kit Sima választá rőndérnek közelébe,
Pass Ferenc a »törvény nevében« közelébe.

Leeresztik erre Lakosék az orrot,
Értetik fenével ezt a komisz dolgot.
Vitéz Hollósyék büszkén léptetnek el,
Műharagjuk szőrnőy, bár övök a — siker.

Ők, akik jövének iszonyú nagy garral,
Nappal, útcahalosszat, mezitelen karddal,
Bátran gyanúsítanak, hogy: ez és ez tette,
A lovagi ügyet föl az jelentette.
— Ám, ha párbajozik, előre vajh' hoz-e
Részletes hiradást újság, ha nem »Cs« E. e?

Nem folyt vér; hős Hollók mégis okoztak bajt
Kardjukkal, a miket Pass uram lefoglalt.
E kardokért sirnak — és sirni érdemes —
Két kölcsönző Laci: Berényi és Nemes.

segítve, zsarnoki önkényt ült a hivatalos és nem hivatalos társadalom fölött; egy időre elnémit minden nemesebb gondolatot, s hatalma erejében magára ölté az igazság és tökéletesség látszatát, melyhez az ellentábor vezetőinek gyöngesége mellett annál több címe volt, mert az eszközökben soha nem válogatós tribun ügyesen tudta járni a népbolondítás útjait.

Mert hát kedves is a népek halálania, hogy ni ni, hiszen mi parancsolunk! A megtévesztett tömeg bálványozza önmagát, s imádni kész a gonosz lelku apostolt, a ki úton-útfélen hirdeti, hogy a nép akarja így, s a nép szava Isten szava, tehát — nem alkuszunk!

Igy élt jóideig a nép hiszékenységből és tudatlanságából Csongrád vármegye kinevezetlen főispánja, lefoglalván a saját részére minden igazságot és nemes gondolkodást, s felosztván azt az ő dicsősége körében sűtkérezni szerető rátartó paraszt-gazdaosztály és egyes ritka nadrágosok között, kiket egészségtelen ambíció vagy várt anyagi haszon, meggyőződésük ellenére is oda sarkalt, majd meg rákényszerített, hogy a józanabbak meghurcolása árán és politikai hitvallásuk ellenére is vele együtt tapossák a komédiás-pálya bolondalmát.

Am maga a tehetősebb paraszt-gazda-osztály és az értelmiségnek hirsomjas lovagjai egy-egy katasztrófa után kigyóntak már a kétes dicsőségéből, s ma ők várják legnagyobb reménnyel a nap keltét, mely egy jobb időszak kezdetének ígérkezik.

Nincs már értéke a diktatóriónak, meddő frázis már, hogy nem alkuszunk!

A hol ma hitelt számít a hazug demagógia, valljuk be nyíltan, ott az emberi akaratnak kevés szerep jutott. Az a tömeg nem arra való, hogy parancsoljon és erőt adjon akaratának, hanem viszi a vágy, hogy más társadalmi osztályok ésszel-kézzel szerzett munkájának gyümölcsében részesedjék.

A nem alkuszunk jelszónak sulypontja, a dolgok természetes rendje szerint, a másik oldalra billent és ma már nagyon nagy anakronizmus oly mottókat hangoztatni, melyek rég búcsút mondtak az anyagilag és erkölcsileg egyképp csődbejutott népbolondításnak.

A hivatalos adatok.

Abból az alkalomból, hogy a nagyvendéglői építkezésre vonatkozólag a Csongrád megyei Ellenzékben hamis adatok lettek közreadva, amely hamis adatok alkalmasak arra, hogy a hatóság és egyes tisztviselők eljárását rossz színben tüntessék fel: dr. L a k o s Imre polgármester tudni akarta, hogy vajjon melyik az a lelkiismeretlen tisztviselő, aki az illető újságíróval a tényállást tendenciózusan elterditve közölte — avagy pedig az újságíró rosszkésége, hazudozása mániája és szándékos rágalom-gyártása és szülőanyja azoknak a rút valótlanágoknak, amelyek a »sírkerítés« és »cégtáblák« jegyében a Csongrád megyei Ellenzékben napvilágot láttak. Felhívta ugyanazért azokat a tisztviselőket, akiknek kezén a kérdéses ügyek megfordul-

tak, nyilatkozzanak, hogy ő közülök adta-e valaki a »Csongrád megyei Ellenzék«-nek az információt, s miként adta, — de az illető tisztviselők mind tagadólág válaszoltak. Eként tehát nem sikerült a gyalázkodó, a tényeket szándékosan meghamisító cikk eredetére rátalálni, azok a tisztviselők pedig kik az ügy aktáival foglalkoztak, kellemetlenül érzék magukra neveznedni a gyalázkodás gyanújának terhét.

Hogy azonban többé ilyesmi elő ne forduljon, s inkognitóban — legalább a tisztikarban — többé pimaszul senki fia ne hazudozhassék és senkit ne rágalomhasson, a polgármester elrendelte, hogy magánfeleknek az iratokba csak az ő engedélye mellett engedjék meg a betekintést. És ez a rendelkezést a tisztikarnak összessége megnagyvással fogadta, mert ez a mód egyedüli eszköz arra, hogy esetleg egy egyén rosszkésége miatt több tisztviselő, ne essék gyanúba.

Ez a dolognak a genezise. S hogy ez a rendelkezés már nem új, s tulajdonképen nem is dr. L a k o s polgármestertől ered, annak bizonyására álljanak itt a következők:

4929.

E. 1893. sz.

UTASÍTÁS.

Melyivel felhívom a városi tisztikar hivatali főnökeit, úgy a segéd- és kezelő-személyzet minden tagját, hogy hivatalos ügyiratokba betekinteni, azokból kijegyzést tenni, másolatot venni, magán feleknek meg ne engedjenek, és a hivatalos ügyiratok tartalmáról értesített magánfeleknek ne adjanak, ha csak arra polgármesteri engedélyt nem nyernek.

Ezen utasítás betartására és betartatására fegyelmi felelősség mellett hívom fel a tisztikar tagjait.

Szentesen, 1893. évi október 13-án.

Burján Lajos,
polgármester.

Dr. L a k o s polgármester épen a fentebb említett esetekből folyólag adta ki a következő rendeletét:

»Hivatali elődömnök 1893. évi október hó 13-án kelt 4929/1893. számú utasítására Cimednek emlékeztetést felhívom, s felkérem, hogy hivatalos aktákba senki idegennek, még hivatalnok társának sem, k i e r r e j o g o s u l t s á g g a l n e m b i r, betekintést tudtomon kívül és beleegyezésem nélkül ne engedjen, annál kevésbé jegyzeteknek készítését meg ne engedje.«

Nem igaz tehát az, hogy a »Csongrád megyei Ellenzék« vagy valaki más előtt is rejtve maradjanak a városi dolgok. A »Csongrád megyei Ellenzék« igenis meg fogja tudni amit az aktákból tudni kíván, próbálja meg. Csak hogy nem aütaikon és suttomban, hanem teljes nyíltsággal, s aki ezentúl szándékosan rágalmazni s hazudozni merészkedik, legalább ezentúl nem maradjon inkognitóban.

Leleplezzük a cudart!

A »Csongrád megyei Ellenzék« tehát ne fázék ettől a felújított polgármesteri rendelettől, értesüléseit ezután is veheti a hivatalos aktákból, de csak a polgármester tudtával. S ha igaz úton akar járni, semmi hátránya nem lesz, ha pedig valamelyik riportere szándékosan hazudni akar, rá fogunk mutatni az illetőre, és ismétéljük, hogy irtalmatlanul leleplezzük a cudart!

Ujdonságok

Szentes, 1899. július 20.

— Lovagias ügyek. Mult vasárnap számbunkban enlitést tettünk róla, hogy S i m a Ferenc és H o l l ó s y Istvan, a »Cs. E.« szerkesztői azon »V á l a s z« miatti, mely lapunkban is megjelent, fegyveres elégtételt követelték L a k o s Imre dr. polgármestertől. Az ügy tárgyalási folyamán a polgármester megbízottai N o v o b á c z k y Győző és V e c s e r i Sándor dr. kinyilatkoztattak, hogy L a k o s Imre a sértést közvetlenül a felelős szerkesztőhöz adressálta, s azért kész is annak a kivánt elégtételt megadni. A kard-párbaj megtartását azonban a rendőrség megakadályozta. Erre a segédék abban állapodtak meg, hogy a párbaj helyét és idejét későbbi tárgyalások folyamán egyetértőleg fogják meghatározni. A nélküli azonban, hogy ez irányban közösen tárgyaltak és megállapodtak volna, H o l l ó s y István úr, a sértett és kihívó fél, a meghiusult párbaj napján e g y e d ü l beutazott Szegedre, s ott erőnkerejevel fel akarta fálni L a k o s Imrét, a ki az alatt i d e h a z a a legnagyobb lelki nyugalommal pötyögötte végzéseit az írógépén. Minthogy pedig a vért szomjazó szerkesztő segédei újból máig sem jelentkeztek, a polgármester megbízottai az ügyet befejeztek tekintik. Ez ügyvel kapcsolatosan különben újabb affér is tamadt, a menyiben N o v o b á c z k y Győző a »Cs. E.« tegnap számban közzétett koholmányok miatt felelősségre vonta H o r v á t h Máttyást, H o l l ó s y egyik segédjét, a ki azonban egy nyilatkozat alakjában kiegyenlítette a fennforgó differenciákat.

— Jönnek a színészek. P e s t i I h á s z Lajos színtársulatának titkara L ö v e y József tegnap Szentesre érkezett, s megkezdte a bérletek gyűjtését. A programot, mely a vidék legjobb erőiből álló társulat működésének sorozatát jelzi, legközelebb fogjuk megismertetni olvasóinkkal.

— Felolvasó ünnepély. F. hó 16-án, vasárnap d. u. tartották meg az egyetemi hallgatók első szüneti felolvasó ünnepélyüket, melyet azonban csak kevés számú közönség látogatott meg. Azt hiszük különben hogy a vállalkozó fiataliságot az érdeklődésnek most tapasztalt hiánya nem fogja kitűzött czéljától elrettenteni, s a czél szolgáltatásban kifejtett buzgalomukkal ifjaink lefogják győzni a közönség közönyét, s népszerűvé teszik az ily felolvasó ünnepélyeket. Elsőnek M o j z s i k Zoltán olvasta fel »A szerelem Kiss József költeményeiben« című aestetikai értekezését, a mely nem fejtű ugyan ki a címben felvett temat, de alapos széptani és irodalmi tanulmányra vall. Igen helyesen tenné azonban M o j z s i k ú r, ha a jövőben dolgozatait mással olvastatná fel, mert az ő gyenge organuma nem alkalmas ily felolvasó tartására, míg ha művét egy arra alkalmasabb egyénre bizza, az ő érdeme semmi esetre sem fog csorbát szenvedni, sőt a helyes előadás csak emelheti azt. Másodiknak C s e r g ö Károly szavalta el Kiss József »Rabasszony« című remek költeményét a nála tapasztalt ügyességgel. Végezetül N a g y E n d r e olvasta fel »P o d l a h a ú r k e s e r v e « című humorreszkjét, melylyel a legnagyobb hatást érte el. Humoreszkjében a mai napság divatos maniót, a képes levelező lapok gyűjtését ostorozza szelid iróniával, s ezt az aktuális tárgyat a szerző gyakoralottságra való biztos kézzel dolgozta fel. Mint értesülünk, az egyetem ifjúság, tekintettel arra, hogy a túlkurcizai közgyűlési terem, vasár- és ünnepnapokon ily felolvasó ünnepélyek tartására nem alkalmas, jövőben hasonló ünnepélyt a meghalaz nagyteremben fogja megtartani.

— Gazdálkodók figyelmébe. Mint erről már lapunkban előbb megemlékeztünk, Békés-Csaba község közönsége megválasztotta a Trautmannsdorff-félc nagy-széniás uradalmat, s ezen birtoktestet kisebb parcellákban örökáron eladja az erre vállalkozó kisgazdáknak. Az uradalmi földeknek egy része közel esik a szentesi határhoz; nagyon helyes és okos dolog lenne hát, ha polgártársaink is komolyan foglalkoznának azzal a gondolattal, hogy

a csabaiktól földet vásároljanak. A Csongrádmegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatala, mely az előjegyzéseket szívesen közvetíti, a föltételekről a hivatalos órák alatt értesítést ad az érdeklődőknek.

— **Levél a házhoz.** A rendőrség mulasztásai dolgában között hircinkre vonatkozólag a következő levél érkezett be lapunkhoz. Tekintetes Szekesztó úr! Hogy rőndnek muszáj önni, az szép dolog és hogy nincs a rendőrségnél, azt ne mindig az egyéneknek tudjuk be, hanem a körülményeknek is, csak vegyük figyelembe és az igazság szemüvegén vizsgáljuk a dolgot. — Hat biz akkor azt egy kis jó akaratral szépen helyre lehetne állítani olyformán, hogy ha a főkapitány szabadságon van, nevezetesen ki helyettesít. Hisz egy embernek két lovat nem lehet nyergelni, még annak sem, ki annak gyakorlatában van. Hát még egy új ember, ki még új hivatali minőségében meg sem megegedett, egyszerre kettőt hogy végezzen, nélkülözve minden segítséget, talán még jóakaratot, útmutatást is. Pedig erre mindenkinél szükség van, ha egy új dologhoz fog, és lehetetlen nem szabad kivinni, bármily járatos és jószándékú egyéntől sem. És ne mindig vizsgálatot kérjünk a polgármester úrtól, hanem inkább méltó intézkedést, hogy úgy a polgárok érdeke, mint az új ember munkaképe ne le, hanem felvilágosozva, mindannyiunk javára élesítődjék, mert a tapasztalat is azt mutatja, hogy a legjobb igazonlatot is el lehet rontani, ha mindig doronggal állunk mellé, míg ha emberséges bánásmódot érez, a rossz is megjavul. — Tehát kissé több jóakaratot, s a rőndnek muszáj helyrejönni. — Egy képviselő. — A t. képviselő úr soraira csupán annyit jegyzünk meg, hogy a rendőrség eleni kifogásaink korántsem mai keletűek ugyan, mind azonalat mi a polgármester urat vizsgálat tartására sem eddig föl nem hittük, sem ma nem tesszük azt, mert bízunk a polgármester úr körültekintésében, hogy az e tárgyban hozzérkező panaszok megvizsgálásáról saját hatáskörben gondoskodik, s ez alkalommal bizonyára a felszólaló képviselő úr méltánylát érdemlő észrevételeire is figyelemmel leend.

— **Országos vásárunk** küszöbön van. Már szombaton kezdődik az állatok felhajtása. Hogy azonban nem a legjobb kilátással indulunk a vásárnak, ezt bizonyítja már az is, hogy a rendőrség alig ad ki egy néhány marha-levelet; állatvásárunk tehát előrelátólag nagyon győnge lesz.

— **Ismét gyufa.** Gömöri Franciska 18 éves cseléd-leány e hó 17-én, öngyilkossági szándékból gyufa-olajat ivott, s ma élet-halál között lebeg. A megmondatlan teremtés a föltöti elkeseredésében akart megvalni az élettől, mert a gazdszonya valami hibájáért megpirongatta. — Hijába no, itt vagyunk a századvégen!

— **Diákmulatság.** Érdekes mulatságról kaptunk tudósítást. A helybeli főgymnasium ifjúsága ugyanis f. hó 29-én este koncertet rendez, melynek tiszta jövedelmét a Bpestben felépítendő »Petőfi ház« céljára kívánja fordítani. Igazán nemes célt tűzött maga elé városunk ifjúsága s Szentcsanak közönségének kétszeres kötelessége e derék gyerekeket mindenféleképpen támogatni. Kötelessége először azért, mert a cél hazafias, másodszor pedig azért, mert ez által az egész ország előtt mutatja ki áldozatkészségét. Különben mi sikert kívánunk a diákoknak s reméljük, hogy ez meg is lesz.

— **Ebmarás.** Mecs Balogh Ferenc uramon kívül nagyon sokan vannak még, a kik kutyáikat megköve nem tartják, de a rendőrség jóváltól e mulasztásuk miatt kutyabukú sincsen. Most azonban, hogy a dühös állat megharapta Rác s Lászlót, s ez följelentést tett, talán történik valamelyes intézkedés arra nézve, hogy a kapitányságon föl-kutatassák az ebtartási szabályrendeletet, melyet célszerű lenne talán annak dacára is végrehajtani, hogy most a főkapitány úr szabadságot élvez. — Mit gondol, alkaptány úr?!

— **Műaréna.** A vásártéren egy művész társaság tartja pár nap óta előadásait Wilson Zs. igazgató vezetés alatt, s dacára, hogy a társaságnak még minden tagja nincsen együtt — igen élvezetes estéket szereznek a közönségnek. Wilson Zs. mint jongleur dicserétre méltó, s a társaság első tancosnője Sarolta kisasszony nemzeti táncával szintén nagy hatást szokott elérni. A közönség jó hangulatban tartásáról pedig a Dummer August gondoskodik józói mókáival. A társaság a napokban egy atlétaival és két légtornással teljesen kiegészíti magát, s ez által csak fokozni fogja a közönség érdeklődését, melylyel eddig is viseltette az előadások iránt.

— **Kirabolt holttét.** Még élénk emlékezetében lehet olvasóinknak a Pollitzer Lipót csongrádi kereskedő halálos szerencsétlensége, kit lovai a kompról a Tiszába ragadtak, s oda is veszett mindenestül. A víz pár nap múlva felvetette Pollitzer holttétét, s a halászkok; Szikszay András és Tácsi Szabó Imre a kik kihálászták, a halott zsebében lévő 1000 frtot elrabolták. Így került azután a két halász a börtönbe, a hol a vizsgálat alatt az öreg Szikszay András meg is halt. A törvényszék Szabó Imrét hat havi börtönre ítélte, mit most a tabla helyben hagyott, ellen Muladi Janos révészre, kinek gondolatlansága egyik oka volt a Pollitzer szerencsétlenségének — szintén hat havi börtönre mért, gondatlanságból okozott emberölés miatt. A két elítelt a kúriához felebezett.

— **Galád tett.** Egy helybeli kalaposmesternek önmagáról megfeledezett egyik segédje oly brutális dologra vetemedett az elmúlt kedden este, hogy annak leírására nem is vállalkozhatunk. Hogy szándékát meg nem valósíthatta, csak azon mult, meit a törbe esett 16 éves cseléd-leányt a bezárt istállóból a segítségre érkezett másik segéd kiszabadította. Az úgy már a kir. járásbírósnagnal van.

— **Bitang jószágok.** A rendőrségnél 2 drb. fekete bárány és egy szopos borjú van bitangsgában. Az igazolt tulajdonos jelentkezzék a kapitányságnál.

A t. közönséghez.

Lapunk ez évi folyamának harmadik negyede küszöbön a szokott bizalommal fordulunk olvasóinkhoz a kéressel, hogy előfizetését ki-kimielőbb megújítani sziveskedjék.

Zivataros idöket élünk itthon, ha az országban minden csendes is. Bűnös kezek szitják a meghasonlós gonosz tűzét, hogy testvért testvér ellen, polgárt polgártársa ellen lázítva, zavaros helyzetet állandósítsanak, melyben könnyebben esik az önös celok kielégítését szolgáló rablóhalászás. Szemérmetlenül törnek minden felsőbbeségi tekintély lerombolására, orgiákat ül a fekvészett, szinte örületesen mondható vadindulat az a népet a törvény-jog és igazság ajkukon megszenstelenül jelszavával szivják ki, fosztogatják meg pénzét a magukat népbáratoknak hazudó népbolonditók.

Ebben az itthon duhajkodó virtuskodásban megövní teljes nyugalmunkat és elfogulatlanul irni az eseményekről: nem könnyű feladat. De celunk és elvünk, nem ragadtatni magunkat bele az örületes hajszák forgatagába, hanem minden tehetségünkkel csak a közös érdekét és csupán ezt szolgálni, minden idegen érdek legyeztetésének teljes mellőzésével.

Nem új programja ez lapunknak, hanem csak emléke idézése annak a programnak, melyet e szerkesztőség kezdettől rendületlenül vallott és követett.

E program mellett tartunk ki ezután is és ennek kivételéhez kérjük az elfogulatlan közönség bizalomteljes erkölcsi és anyagi támogatását.

Lapunk előfizetőit a jövőben is részesítjük abban a kedvezményben, hogy 50 kr. negyedévi csekély kezelési és szétküldési költség ellenében az »O t h o n e« című, becses irodalmi tartalmú képes havi folyóiratot megszerezhessek maguknak, mely így egy évben 12 kötet válogatott szépirodalmi munkát nyújt 2 frtért, ha a mindenkori negyedéves 50 krt előre beküldik, vagy a lapkihordóknak átadják.

Az előfizetési díj marad:

Az »O t h o n e« című szépirodalmi melléklettel együtt:

Negyedévre . . . . . 1 frt 27 kr.
Félévre . . . . . 3 » 50 »
Az »O t h o n e« nélkül pusztán a »Szen-
tes és Vidéke«
Negyedévre . . . . . 1 frt 75 kr.
Félévre . . . . . 2 » 50 »

mely összeg vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal küldhető be, míg a helybeli előfizetők a fizetést, szabályszerű nyugta ellenében, a lapkihordónak teljesíthetik.

Szentesen 1899. június hó.

A szerkesztőség.

A közönség köréből.

A H o l l ó s y István és L a k o s Imre polgármester közt fennforgó lovagias ügyben a következő közlésére kértünk fel:

I.

Tekintetes

Dr. Lakos Imre polgármester
úrnak Helyben.

A dr. H o l l ó s y István és Ö n között felmerült lovagias ügyben alulírottak, mint önnek megbízottai eljárván, van szerencsénk értesíteni, hogy amennyiben a folyó évi július hó 15-én d. u. 5 órakor történt hívás folytán a szabályszerűleg f. évi július hó 17-én reggel fél 6 óra körül időben megtartatni célzott párbaj megakadályoztatott, a párbaj megtartását újabb akadályok elkerülése végett kölcsönösen Szegekre határoztuk; azonban az idő és eljárás helyének megállapítása nem volt módunkban, mivel az ellenfél megbízottai előbb felülkel érintkezni kívántak, mint az a mellékelve kézbesített jegyzőkönyvből kitünik.

Igaz, hogy a párbaj megakadályozása után történt e megállapodás után az ellenfél segédei alulírottak egyikét levében arról értesítették, hogy felük, — ö nélkülük — Szegekre utazik a fél 9 órai vonattal; de eltekintve attól, hogy az ellenfélnek ezen egyoldalú, a segédek előzetes megállapodása nélkül való cselekménye a lovagias szabályokkal merőben ellenkezik, azt tudomásul azért sem vehettük, mert amint azt alulírott dr. Vecseri Sándor a H o l l ó s y ú r megbízottainak tudomásukra is adta, még arra sem volt idő, hogy a dolgok ezen vártalan fordulatáról megbízottakat értesíthessük.

Tekintettel ezek után arra, hogy dr. H o l l ó s y ú r volt segédei, akiket ismerünk, s újabb felkért segédei, akiket nem is ismerünk, folyó hó 17-én reggeli 6 órája óta velünk nem érintkeztek, s dacára ennek, H o l l ó s y ú r jónak látta lovagias ügyét annak befejezése előtt hirlapilag egész terjedelmében pratraktálni, mi nem kívánván ezen ügyet elposványosítani, azt az Ö n részéről befejezettnak jelentjük ki.

Barát tiszteletünk nyilvánítása mellett:
Szentesen, 1899. évi július hó 19-én.
Novobáczky Győző.
Dr. Vecseri Sándor.

II.

Tekintetes

Novobáczky Győző úrnak
Helyben.

Felkérése folytán a mai napon felkerestük Csongrádon H o r v á t h Mátyás urat s kérdést intéztünk hozzá, hogy vajjon magává teszi-e a »Cs. E.« mai számban dr. Lakos és dr. Hollósy párbaja cím alatt megjelent cikkben neki imputált kijelentéseket? H o r v á t h Mátyás úr hozzáintézett kérdésünkre válaszát nyilatkozatba foglalta, mely nyilatkozatot tisztelettel van szerencsénk átszarmaztatni.

Tisztelettel:
Szentesen, 1899. július 19.

Papp László.
Bugyi Antal.

NYILATKOZAT.

Alulírott, — Novobáczky Győző úr által felkért Papp László és Bugyi Antal urak kérdésére kijelentem, hogy a »Csongrádmegyei Ellenzék« folyó évi 13-ik számának »dr. Lakos és dr. Hollósy párbaja« című cikkében foglalt ezen szakasz:

»En abban a véleményben vagyok, hogy a polgármester maga rendelte ki a rendő-

seget, hogy a párbaj meg ne történhessék. Mert semmiféle rendőri közeg nem merne beleavatkozni polgármesterük lovagias ügyébe, ha erre előre nincs felszólítva, *«valótlán, mert en azt nem mondtam».*

Ezzel szemben, a nélkül, hogy én ezzel a polgármester személyét, vagy bárki mást is, sérteni akartam volna, csupán azt mondtam: *«Ha én Szentés város polgármestere lennék, szerettem volna látni, hogy a rendőrség ezt a párbajt megakadályozta volna, mivel a történet után a polgármester ur személyére ezen körülmény kompromitálólag hathat.»*

Egyébiránt kijelentem, hogy a mit én mondtam, a zta polgármester úr személye iránti tiszteltetből és teljes jóakarattal mondtam.

Miről ezen nyilatkozatot kiadtam.

Csongrádon, 1899. évi július hó 19. én.

Előttünk:

Horváth Mátyás.

Papp László.
Bugyi Antal.

Ehhez nincs mit hozzátennem, csak annyit, hogy a Csongrádmegeyi Ellenzék megint nem mondott igazat.

Novobáczky Győző.

Irodalom.

A **Vasárnapi Újság** július 16-iki száma 31 képpel s a következő tartalommal jelent meg: *«A szerb hadsereg főparancsnoka»* (Sándor Szerbia királya és Milian király arczképével). — *«Öreg költőnek»* (Költevény Pap Kálmántól). — *«Regénytár: «A mit nem lehet megvásárolni»*. Regény. Irta Polevoi N. P. Oroszból fordította Ambrozovics Dező (az orosz kiadás eredeti illusztrációival). *«Tonia»* (Ehbeszedés az olasz népeletről (képekkel). Irta Oudja, fordította S. A. — *«Női jellemrajz a XVII. századból»*. — *«A czári család és a trónöröklés»* (György, Mihály és Vladimír orosz nagyhercegek arczképével). — *«Nyittravarmegyéből»* (képekkel). — *«A földrendésről»*. Kromich Lénárdtól. — *«Dr. Mihalkovics Géza»* (arczképpel). — *«Volga és e comói kiállítás»* (képekkel). — *«Papyrus-erdő Európában»*. — *«Dreyfus Franciaországban»* (képekkel). — *«Páizi divatlevél»* (divatképpel). — *«Petőfi ünnep»*. — *«Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek, Szakjárték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok».*

A Vasárnapi Újság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságokékal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest IV. ker. Egyetem-u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a *«Képes Néplap»* legolcsóbb újság a magyar nép számára, egész évre csak 2 frt 40 kr., félévre 1 frt 20 kr.

Szerkesztői üzenet.

Bánfalvi L. Herkules furdó. Üdvölet Szentésről. Kívánunk őszig tartó jómulatságot. Mi furdózunk itthon a kéziratok tengerében jövő hó elsőjével napi lappá alakulunk. Rotációs gép megrendelését kérjük, s címszalagok nyomására egy külön kézsajtó beszerzését.

K. J. Helyben. Kis költeményében megvan a gondolat, de lapunk mértékét még verse meg nem üti. Szorgalmas tanulás és önálló gondolkodás mellett később még írhat egészen jó dolgokat is.

Laptalajdonos és felelős-szerkesztő: **Dr. MATÉFFY FERENC**
Társ-szerkesztő: **BÁNFAI LAJOS.**

3091. tk. 899.

Árverési hird. kivonat.

A szentesi kir. járásbíró, mint telekönnyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Vecseri Sándor, mint vb. Farkas Gedeon csódtörv. gondnokai végrehajtonak Farkas Izabella végrehajthati szenvedett elleni 1800 frt. óe követelés és járuléka iránti végrehajthati ügyé-

ben, a szentesi kir. járásbíró területén lévő Szentés városában fekvő, a szentesi 1377. sztkönyvben A. 7. 2470. r. sz. alatt foglalt ház és udvarból Farkas Izabellát illető egyhatod részre 335 frtban ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi aug. 14. napján d. e. 9 órakor ezen telekönnyvi hatóság székhelyében megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 33 frt 50 krt készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Szentésen, a kir. járásbíró mint telekönnyvi hatóságnál 1899. július 14.

SZELESS, kir. albiró.

Csongrádvárm. közig. bizottságtól.

558. k. i. 1899. szám.

Pályázati hirdetmény.

A szentesi anyakönyvi kerületben üresedésben lévő, s évi 1000 frt tiszteletdíjjal javadalmazott anyakönyvvezetői állásra pályázat hirdetetik s felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni kívánják, hogy képesítetségüket, életkorukat és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket f. hó 29-ik napjának d. u. 5 órájáig nyujtsák be.

Elkésletten beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. — Kelt Csongrádvármegye közig. bizottságán Szentésen, 1899. évi július hó 6-án tartott üléséből.

Dr. Csató Zsigmond,

alispán, h. elnök.

11421/99

HIRDETMÉNY!

A szentesi kir. törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a Tisza-Körös zugi ármentesítő és belvízszabályozó társulat által védműveithez szükségelt Szentés város határában kizajított következő földeket tulajdonosa, úgymint:

14744. hrsz. Batik Lidia, férj. Matéffy Ferencé, Batik Julianna férj. Sulc Lajosné s Batik Sándor, Lajos Mária és Julianna kiskorúak.

14540. hrsz. Sárközi János (kinek neje Solti Mária)

14438. hrsz. Orosz János

14437. » Csúcs Lajos, kinek neje Dobosy Hermina

14435. hrsz. Kocsis Viktória férj. László Józsefné, Kocsis Rozália férj. Farsang Jánosné, Kocsis János, Kocsis Franciska f. Dancsó Péterné s Kocsis Julianna és Faragó Mária kiskorúak

14430. hrsz. Podór Józsefné

14429. » Szomor Jánosné.

11261. a Mecs Balog Mária férj. Szeder Ferencé Mecs Balog Eszter férj. Pap Imréné, Mecs Balog Terézia férj. Szőke Gaborné s Mecs Balog Ferenc, Erzsébet, Lajos, Margit és Mihály kiskorúak.

11257. hrsz. Bokor Julianna és Ferenc kiskorúak.

11253. hrsz. Dobosi Hermin férj. Csúcs Lajosné és Cserna Mária kiskorú.

14262. hrsz. Polgár János

14264. » Kis János

14237. » Csúcs Lajos

14234. » Kotymán János

14233. » Kotymán Erzsébet özv. Bodó Ferencné, Tarnóczi István, Tarnóczi Klára özv. Molnár Jánosné, Tarnóczi Jolán

férj. Farkas Elekné, Kotymán Lajos, Kotymán Anna férj. Varga Andrásné, Vantura Mária, Ilona és Jusztina kiskorúak. Kotymán Eszter férj. Verok Jánosné, Kotymán Zsófia férj. Csendes Bálintné, Kotymán Lidia férj. Nagy Martonné és Kotymán Dániel

14279 és 14280 hrsz. Lakatos Julianna f. Varga Ferencé, Lakatos Terézia f. Bellér Lászlóné, Lakatos Magdolna, f. Berezevi Illésné, Lakatos Kálmán, Anta! Etel és Rozália kiskorúak

14281. hrsz. Virting István

14289. » Pásztor János

14319. » Kátai Pál András (k. n.) Félégházi Török Rozália és Kátai Pál András k. n. Tóth Eszter

14318. hrsz. Kenyeres Antal

14317. » Négyesi József

14314. » Mányai József

14313. » Nagy István

14348. » Szijjártó János

14347. » Pásztor Anna f. Késmárki

Józsefné. Pásztor János k. n. Belák Julianna, Pásztor Terézia f. Piti Jánosné, Pásztor Antal k. n. László Eszter, Pásztor Julianna f. Négyesi Sándorné, Pásztor Mária f. Óze Imréné s Pásztor Julianna és Albert kiskorúak.

14346. hrsz. Pap István.

14345. » Bugyi Józsefné és Szabó Józsefné

14344. » Ácsi Kovács Péter

14343. » Zsiga József

14351. » Tornyai Mátyás és neje

14310. » Czako Antal

14307. » Szegi Imre, Szegi Franciska

f. Fekete Imréné, Szegi Anna f. Maczói Jánosné, és k. k. Szegi József

14305. hrsz. Szegi Imréné

14304. » Szegi Imre öreg

14301. » Lakos Anra! k. n. Somodi Lidia

14213. » Lantos József

14212. » Soós Eszter f. Szeder Jánosné

14210. » Kovács Alajos

14209. » Csúcs György, mindannyian

szentesi lakosokkal a kártalanítási árra nézve egyezség nem sikerülvén s így az 1881. XL. t. cz. IV. fejezetben szabályozott eljárásnak helye lévén, az e végből szükséges tárgyalás határidejéül 1899. július hó 22-ik s esetleg következő napjának d. e. 9 órája a szentesi kir. járásbíró hivatalos helyiségébe kitűztetik s a tárgyalás vezetésére Dr. Gerlhauser József kir. törvénzi bíró s melléje tolvívóul Dr. Jvankovics Árpád kir. törvénzi, aljegyző kiküldetnek.

Egyszersmind a kitűzött tárgyalásra a kizajított társulat képviselőiben Réti Ernő ügyvéd, a fent megnevezett tulajdonosok, a kiskorúak és zálogjoggal bíró Szentés városi árva-pénztár képviselőiben Szentés város árvaszéke azzal, miszerint a fent nevezett kiskorúak gyámjainak nevét és lakhelyét ezen kir. törvénzzel, oly időben közölni sziveskedjék, hogy azok a kitűzött tárgyalásra még megidéztethessenek; továbbá mint jelzalogos hitelezők a m. kir. államkincstár képviselőiben a szegedi kir. pénzügyigazgatóság; Ifj. Mecs Balog Ferenc, Paksi Julianna, ifj. Mecs Balog Ferencé, Mecs Balog Julianna férj. Kutas Mihályné, Végh Fazekas Mihály, Kajtár Julianna, özv. Kokay Ferencé, Szeder Erzsébet, özv. Dobay Ferencé, Aradi Erzsébet özv. Lakatos Ferencé, Félégházi Török Rozália férj. Kátai Pál Andrásné mindannyian szentesi lakosok, a szentes városi szegények pénztára képviselőiben Szentés rend. tan. város polgármestere, a magyar földhitelintézet, végül a tavollevő vagy ismeretlen tartózkodású érdekelték képviselőire ezennel kirendelt ügygondnok Kiss Zsigmond szentesi ügyvéd, személyes vagy megbízott általi megjelenés végett oly figyelemzettel, hogy az érdekelték elmaradása a tárgyalás megtartását s a kártalanítási kérdésbeni határozat hozatalát gátolni nem fogja, és hogy az egyéni értesítésnek elmaradása vagy a feleknek a tárgyaláson való megne jelenése miatt igazolásnak kelye nincs — jelen végzésel és hirdetményvilleg is idéztetnek.

Szegeden 1899. június hó 28.

a kir. törvényszék 3—3

Dr. Hódossy

elnök

Zacharia

jegyző